

इत्यधिकृत्य प्रतिकूलं वर्त्तत इत्यस्मिन्नर्थे तत्रत्यनुपूर्वेत्यादिना
ठक् जिहीर्षुः हर्त्तुमिच्छुः भीमविग्रहः भीषणशरीरः दृष्टराक्षस
शरीररूपः सुखेन ह्रियत इति वाह्यपपीडमाश्लिष्य वाङ्मभिरु
पपीड्य सप्तत्याञ्चोपपीडइति चकारात् तृतीयान्त उपपदे णमुल्
जगाहे रथेनोत्पत्य द्यामाकाशं निशाचरो ग्राहते स्म दिवशब्दस्य
मानार्थोद्योशब्दश्चाणादिकः गमेर्लो इत्यत्र द्युतेऽस्येति वचनात् त्रौ
तोऽम्शसोरित्यात्वं कालापैस्तु दिवशब्दादेव व्युत्पादयितुं सूत्र
मवधीयते वास्येति दिव अमि विकल्पेनाकारादेश इति ॥ ८४ ॥

भ० तामित्यादि । उक्तवाक्यानङ्गीकारात् तां सीतां प्रतिकूलि
कीं प्रतिकूलवर्त्तिनीं मत्वा जिहीर्षुर्हर्त्तुमिच्छुर्निशाचरो रावणो
भीमविग्रहो भयङ्करमूर्तिः सन् वाह्यपपीडं वाङ्मभिरुपपीड्य
आश्लिष्य तां गृहीत्वा द्यामाकाशं जगाहे गाह्ण्ड्विलोडे गतवा
नित्यर्थः तृतीयान्तादुपपीडाणमिति परः स्वमते वाङ्मभ्यामुप
पीडः पीडनं यत्रेत्यास्येपक्रियाविशेषणं उपपीडाघञन्तः द्यामिति
द्योशब्दस्य दिवशब्दस्य वा अमि रूपं प्रतिकूलं यथा स्यात्तथा
वर्त्तत इति क्रियाविशेषणस्य कर्मत्वात् ढघेकादिति णिकः ॥ ८४ ॥

त्रस्यन्तीं तां समादाय यातो रान्निच्चरालयं । तूष्णीं
भूय भयादासाञ्चक्रिरे मृगपक्षिणः ॥ ८५ ॥

ज० म० त्रस्य । त्रस्यन्तीं च तां तद्रूपदर्शनात् समादाय गृहीत्वा
यातो गच्छतो रावणात् यातेः शतरि पञ्चम्यां रूपम् किम्यातो